

Донишгоҳи олий ба номи Улугбек аст

Донишгоҳи куҳантарини Ўзбекистон 85-сола шуд

Чашни донишгоҳ—ин тантанаи идона, конфронси байналхалқӣ, семинарҳои илмӣ, мусобиқаҳои заковатмандон ва варзишгарон албатта, вохӯриҳо, вохӯриҳо, вохӯриҳо... Вохӯриҳо бо дӯстон, ҳамкасбон, меҳмонон, хатмкунандагон. Ин иди мутантани саросари ҷумҳуриямон аст. Чаро ки Донишгоҳи миллий, мисли ҳамеша, пешоханги илм ва манбаи қадрҳои мамлакат мебошад.

Дар боби имрӯзӣ дириҷи Донишгоҳи миллии Ўзбекистон ректори он академик Т.Н.Долимов ҳикоят мекунад.

Донишгоҳи миллии Ўзбекистон ба номи Улугбек—ин консорсиуми барҷастаи таълимӣ-илмӣ мебошад, ки онд ба 34 соҳа қадри бакалаврӣ ва беш аз 105 мутахассиси магистратура тайёр мекунад. Донишгоҳ 15 факултет, донишхонаҳои физикаи илмӣ тадқиқотӣ, донишхонаҳои олии педагогӣ, 17 лабораторияи илмӣ ва шӯбаҳо, шохбаҳоҳои китобхона, ки дар он беш аз се миллион китоб мавҷуд аст, системаи кушодаи маркази захираҳои таълимӣ-информатсионӣ, нашриёт, ду литсеи академикӣ, базаи корҳои амалии факултетҳои фанҳои табиӣ ва гуманитарӣ дорад.

Шумораи профессорону олимдон тақрибан аз ҳазор нафар зиёд аст. Чунинки, дар ин ҷо 25 нафар узои ҳақиқии Фарҳангистони улуми Ўзбекистон, 185 нафар докторҳои илм, профессорон, беш аз 500 нафар номзадҳои илм, дотсентон кор мекунад.

28-уми январи соли 2000-ум бо Фармони Президенти Ҷумҳурияти Ўзбекистон ҳақиқати таърихӣ барқарор гардид: мақоми донишгоҳ таърихи дода шуд. Минбаъд Донишгоҳи миллии Ўзбекистон меғуфтагӣ шуд. Дар базаи донишгоҳи кӯҳантарини мамлакатамон Фарҳангистони улуми Ўзбекистон ва дигар донишгоҳҳои олий ба миён омаданд.

Донишгоҳ 12 майи соли 1918 таъсис ёфта буд. Дар таъсис додани он сарҳадҳои ӯзбекистонӣ хеле бузург аст.

Дар тӯли ин солҳо 110 ҳазор мутахассисонро тайёр кард, ки дар байни онҳо олимони машҳур, ходимони фарҳанг, навиҷандагон, шoirин, барандаҳои ҷоизаҳои давлатӣ, ходимони давлатӣ чамъиятӣ ҳастанд. Донишгоҳ на танҳо дар мамлакатамон, балки дар хориҷа ҳам яке аз марказҳои илм ба ҳисоб меравад. Дар бадаи 85-сол овра ва нуфузи донишгоҳи баландтарини мамлакатамон дар ин муқддари марказҳои олий ба миён омаданд. Донишгоҳи 12 майи соли 1918 таъсис ёфта буд. Дар таъсис додани он сарҳадҳои ӯзбекистонӣ хеле бузург аст.

Дар тӯли ин солҳо 110 ҳазор мутахассисонро тайёр кард, ки дар байни онҳо олимони машҳур, ходимони фарҳанг, навиҷандагон, шoirин, барандаҳои ҷоизаҳои давлатӣ, ходимони давлатӣ чамъиятӣ ҳастанд. Донишгоҳ на танҳо дар мамлакатамон, балки дар хориҷа ҳам яке аз марказҳои илм ба ҳисоб меравад. Дар бадаи 85-сол овра ва нуфузи донишгоҳи баландтарини мамлакатамон дар ин муқддари марказҳои олий ба миён омаданд.

Урақулов), гинетикӯ (Д.А.Мусоев), таърихчи (М.Е.Массон), заминшиносон, геолог, адабиётшиносон ва ғайраҳо ба вучуд омаданд.

Мақсади олии донишгоҳ ба роҳ мондани ҷараёни таълим ва тадқиқотҳои илмӣ буд, натиҷани кори тадқиқотчиёро дар амал татбиқ кардан мебошад.

Дар ин маърифатгоҳ аз ҳама бештар аспиранту докторантуро тайёр мекунад. 13 шӯрои тахассусгардондашуда онд ба 132 хели ихтисос кор мебаранд.

Дар ин ҷо пайваста барномаҳои таълимӣ барои литсеӣ, бакалаврият, магистратура-аспирантура ва докторантураҳо омода месозанд.

Бинобар талаби мамлакат тайёр кардани мутахассисони нав аз ҷумла бакалаврият «Экология ва истифодаи табии», «Иқтисодиёти минтақавӣ», «Таърихи философия ва мантики умумихалқӣ», «Тарҷумон», «Фарҳангшиносӣ», факултетҳои технологияи компютерӣ ва илмҳои ҳамҷамъиятӣ сиёсӣ ва ғайраҳо ташкил карда шуданд.

Дар донишгоҳи Фарҳангистони улуми Ўзбекистон, дар муассисаҳои таълимӣ 20 филиал ва кафедраҳои донишгоҳи зикришуда мувофиқи мақсад кор мебаранд. Дар муассисаҳои саноятӣ, зиёда аз 10-то марказҳои таълимӣ-илмӣ, дастовардҳои тадқиқотӣ амали мебаранд ва рӯшд меёбанд. Дастовардҳои тадқиқотиро на танҳо дар Ўзбекистон, балки дар муассисаҳои Русия ва мамлакатҳои дигари соҳибистиклоли соҳиб давлати шӯравӣ истифода мебаранд.

Дар донишгоҳ маркази технологияи информатсионӣ кушода шуд. Дар он бо усули нави таълиму корҳои амалиӣ эътибори ҷиддӣ меҷаҳанд.

Дар Донишгоҳи миллии Ўзбекистон солҳои охири 669 номгу китобҳои дарсӣ ба таърифи расиданд. Фонди китобхонаи донишгоҳ адабиётҳои соҳавӣро ба дигар донишгоҳҳои мамлакат низ меҷаҳанд. Фонди илмӣ китобхона беш аз се миллион нусха китоб дорад. Ҳар сол китобхона 80-100 ҳазор нусха китобҳои мухталиф мегирад. Китобхонаи ҳар як факултет хирси донишомӯзӣ донишҷӯёнро конё мебаронад. Хуллас, дари китобхонаи донишгоҳ барои олимдон, донишҷӯён, аспирантуҳо тадқиқотчиён ҳамеша боз аст.

Ин маркази илмӣ мӯзӣ бо 27 донишгоҳи машҳури Аврупо, ИМА, Чопон, Чин ҳамкорӣ мекунад. Ва мо метавонем як қатор лоиҳаҳои барҷастаи илмӣро амалӣ гардонем. Дар асоси шартномаҳои дутарафа бо донишгоҳҳои машҳури мамлакатҳои мураккаб қасби омузгори баланд бардошта мешавад. Аз рӯи лоиҳаҳои гуногун беш аз 320 нафар омузгори, докторҳои илм, аспирант ва донишҷӯён онд ба тахассусашон дар мамлакатҳои хориҷӣ маҳорати касбияшонро сайқал доданд.

Ба донишҷӯёни аълоҳон стипендияи баландтар медиҳем, то ки барои мутахассисони хуб шудан имконият пайдо кунанд. Ақсарияти онҳо дар озмуни стипендияҳои Президент ва Давлати Иштирок менамоянд. Ба замиин ин дар Донишгоҳи миллии Ўзбекистон стипендияҳои мавҷуданд, ки ба номи ин ё олимдонанд, ки дар шӯри илмӣ Ўзбекистон ҳиссаи сазовор гузоштаанд.

Мақсади асосии донишгоҳ он аст, ки ба донишҷӯён таълимӣ босифат дода шавад. Ва ин тадбир ба тайёр кардани мутахассисони пурқудрат равона карда шудааст. Бахри амали намудани чунин низми таълим барномаҳои таълимӣ тағйир дода шуда, барномаҳои нави таълим ба рӯи кор омад, аз рӯи чунин барномаҳо шумораҳои соатҳои лексияҳои каму машғулияти амалии зиёд карда шуданд. Барои беш аз пеш ҳубтар гардидаи донишгоҳи назарӣро амали имкониятҳои фаровон мавҷуданд. Ташкил кардани ҷараёни таълим тавассути компютер аз ҳамаи ҷумла мебошад.

Вазифаи пурмасъули мо он аст, ки донишҷӯён тарзи мустиқилона омуختани илм ва ҳаётро омузданд, чамъ кардани факт ва таҳқиқи онро ёд гирифта, барояшон ҳулёсаҳои зарурӣ бароранд, китобхонаи мустиқилона, истифодаи Интернетро сидқан омузданд. Вагарна ҷавонони имрӯзӣ дипломдореро, ки донишгоҳи олиро хатм кардаанд, мутахассиси ҳубанд гуфта намешавад. Хатмкунандагони донишгоҳҳои олий бояд мустиқилона андеша карда тавонанд ва дорои назари мушаххаси худ бошанд. Ин аст мақсади маромӣ донишгоҳ!

Дар боти имрӯзӣ дириҷи Донишгоҳи миллии Ўзбекистон ректори он академик Т.Н.Долимов ҳикоят мекунад.

Донишгоҳи миллии Ўзбекистон ба номи Улугбек—ин консорсиуми барҷастаи таълимӣ-илмӣ мебошад, ки онд ба 34 соҳа қадри бакалаврӣ ва беш аз 105 мутахассиси магистратура тайёр мекунад.

Дар тӯли ин солҳо 110 ҳазор мутахассисонро тайёр кард, ки дар байни онҳо олимони машҳур, ходимони фарҳанг, навиҷандагон, шoirин, барандаҳои ҷоизаҳои давлатӣ, ходимони давлатӣ чамъиятӣ ҳастанд. Донишгоҳ на танҳо дар мамлакатамон, балки дар хориҷа ҳам яке аз марказҳои илм ба ҳисоб меравад. Дар бадаи 85-сол овра ва нуфузи донишгоҳи баландтарини мамлакатамон дар ин муқддари марказҳои олий ба миён омаданд.

Дар тӯли ин солҳо 110 ҳазор мутахассисонро тайёр кард, ки дар байни онҳо олимони машҳур, ходимони фарҳанг, навиҷандагон, шoirин, барандаҳои ҷоизаҳои давлатӣ, ходимони давлатӣ чамъиятӣ ҳастанд. Донишгоҳ на танҳо дар мамлакатамон, балки дар хориҷа ҳам яке аз марказҳои илм ба ҳисоб меравад. Дар бадаи 85-сол овра ва нуфузи донишгоҳи баландтарини мамлакатамон дар ин муқддари марказҳои олий ба миён омаданд.

Дар тӯли ин солҳо 110 ҳазор мутахассисонро тайёр кард, ки дар байни онҳо олимони машҳур, ходимони фарҳанг, навиҷандагон, шoirин, барандаҳои ҷоизаҳои давлатӣ, ходимони давлатӣ чамъиятӣ ҳастанд. Донишгоҳ на танҳо дар мамлакатамон, балки дар хориҷа ҳам яке аз марказҳои илм ба ҳисоб меравад. Дар бадаи 85-сол овра ва нуфузи донишгоҳи баландтарини мамлакатамон дар ин муқддари марказҳои олий ба миён омаданд.

Дар тӯли ин солҳо 110 ҳазор мутахассисонро тайёр кард, ки дар байни онҳо олимони машҳур, ходимони фарҳанг, навиҷандагон, шoirин, барандаҳои ҷоизаҳои давлатӣ, ходимони давлатӣ чамъиятӣ ҳастанд. Донишгоҳ на танҳо дар мамлакатамон, балки дар хориҷа ҳам яке аз марказҳои илм ба ҳисоб меравад. Дар бадаи 85-сол овра ва нуфузи донишгоҳи баландтарини мамлакатамон дар ин муқддари марказҳои олий ба миён омаданд.

Дар тӯли ин солҳо 110 ҳазор мутахассисонро тайёр кард, ки дар байни онҳо олимони машҳур, ходимони фарҳанг, навиҷандагон, шoirин, барандаҳои ҷоизаҳои давлатӣ, ходимони давлатӣ чамъиятӣ ҳастанд. Донишгоҳ на танҳо дар мамлакатамон, балки дар хориҷа ҳам яке аз марказҳои илм ба ҳисоб меравад. Дар бадаи 85-сол овра ва нуфузи донишгоҳи баландтарини мамлакатамон дар ин муқддари марказҳои олий ба миён омаданд.

Дар тӯли ин солҳо 110 ҳазор мутахассисонро тайёр кард, ки дар байни онҳо олимони машҳур, ходимони фарҳанг, навиҷандагон, шoirин, барандаҳои ҷоизаҳои давлатӣ, ходимони давлатӣ чамъиятӣ ҳастанд. Донишгоҳ на танҳо дар мамлакатамон, балки дар хориҷа ҳам яке аз марказҳои илм ба ҳисоб меравад. Дар бадаи 85-сол овра ва нуфузи донишгоҳи баландтарини мамлакатамон дар ин муқддари марказҳои олий ба миён омаданд.

Дар тӯли ин солҳо 110 ҳазор мутахассисонро тайёр кард, ки дар байни онҳо олимони машҳур, ходимони фарҳанг, навиҷандагон, шoirин, барандаҳои ҷоизаҳои давлатӣ, ходимони давлатӣ чамъиятӣ ҳастанд. Донишгоҳ на танҳо дар мамлакатамон, балки дар хориҷа ҳам яке аз марказҳои илм ба ҳисоб меравад. Дар бадаи 85-сол овра ва нуфузи донишгоҳи баландтарини мамлакатамон дар ин муқддари марказҳои олий ба миён омаданд.

Дар тӯли ин солҳо 110 ҳазор мутахассисонро тайёр кард, ки дар байни онҳо олимони машҳур, ходимони фарҳанг, навиҷандагон, шoirин, барандаҳои ҷоизаҳои давлатӣ, ходимони давлатӣ чамъиятӣ ҳастанд. Донишгоҳ на танҳо дар мамлакатамон, балки дар хориҷа ҳам яке аз марказҳои илм ба ҳисоб меравад. Дар бадаи 85-сол овра ва нуфузи донишгоҳи баландтарини мамлакатамон дар ин муқддари марказҳои олий ба миён омаданд.

Дар тӯли ин солҳо 110 ҳазор мутахассисонро тайёр кард, ки дар байни онҳо олимони машҳур, ходимони фарҳанг, навиҷандагон, шoirин, барандаҳои ҷоизаҳои давлатӣ, ходимони давлатӣ чамъиятӣ ҳастанд. Донишгоҳ на танҳо дар мамлакатамон, балки дар хориҷа ҳам яке аз марказҳои илм ба ҳисоб меравад. Дар бадаи 85-сол овра ва нуфузи донишгоҳи баландтарини мамлакатамон дар ин муқддари марказҳои олий ба миён омаданд.

Дар тӯли ин солҳо 110 ҳазор мутахассисонро тайёр кард, ки дар байни онҳо олимони машҳур, ходимони фарҳанг, навиҷандагон, шoirин, барандаҳои ҷоизаҳои давлатӣ, ходимони давлатӣ чамъиятӣ ҳастанд. Донишгоҳ на танҳо дар мамлакатамон, балки дар хориҷа ҳам яке аз марказҳои илм ба ҳисоб меравад. Дар бадаи 85-сол овра ва нуфузи донишгоҳи баландтарини мамлакатамон дар ин муқддари марказҳои олий ба миён омаданд.

(Давомаш. Аввалаш дар шумораҳои гузашта).

Аз манбаҳои маълум аст, ки Ҳазрати Абдуллоҳи Гиждувонӣ бо зикри ҳафӣ машғул буданд ва ҳаргиз зикри алония намекарданд. Лекин дар замони Хоҷа Махмуд муриддон бо зикри алония машғул шуданд. Рӯзе Мавлоно Хофизиддин аз Хоҷа Махмуд пурсиданд, ки шумо зикри алония ба чӣ маъно мекунад? Хоҷа Махмуд фармуданд: то хуфта бедор шавед ва аз ғофилӣ огоҳ гардад ва рӯй ба роҳ орад ва бо истикомати шариат ва тарикат дарояд ва ба ҳақиқати тавба ва инобат, ки ба эҳтиёҷи ҳам ҳайрат восилаи ҳам саодат аст, рағбат намояд.

Мавлоно Хофизиддин гуфтанд, ки нияти шумо саҳах аст ва бо зикри алония, ки зикри алонияро ҳақде баён фармоянд, ки ба он ҳад ҳақиқат аз маҷоз мумтоз гардад ва бегона аз ошно ҷудо шавад. Хоҷа фармуданд, ки зикри алония касеро муслиман аст, ки забони ӯ пок бошад аз дурӯғ ва ғайбат ва ҳалқи ӯ пок бошад аз ҳаром ва шубҳа ва дили ӯ пок бошад аз рия ва самъат (гӯш) ва сари ӯ пок бошад аз тавачҷӯш ба ғайри Ҳазрати Аллоҳ таоло.

Дар «Рашаҳот айнул ҳаёт» навишта шудааст, ки Хоҷа Алий ар-Рометанӣ ки аз ҷумлаи асхоби Хоҷа Махмуд фармуданд, ки дарвеше дар аҳди давлати Хоҷа Махмуд Ҳазрати Хизр (а.с.)-ро дид ва аз эшон пурсид, ки дар ин замон аз машоӣҳи кист, ки бар ҷодаи истикомат собит бошад то дасти иродат дар домини мутабиати вай зада ба вай иқтидо намоем. Хоҷани Хизр фармуданд, ки Хоҷа Махмуд Анҷир Фағнавий. Баъзе аз асхоби Хоҷа Алий фармуданд, ки он дарвеш, ки Ҳазрати Хизро дид буд, Хоҷа Алий буданд. Аммо худро ба он намеоварданд, ки ман Хизро дидам.

Хоҷа Махмудро ду халифае буд, ки баъд аз эшон дар мақоми ирош будаанд: Амри Хурди Бобанди ва Хоҷа Алий ар-Рометанӣ к.с.

Дар болои қабри Хоҷа Махмуд Анҷир Фағнавий соли 2002 мақбара бино карданд. Масҷиди чомеъ, ҳавз, боғ низ аз нав дар ин зияратгоҳ барпо шуд.

4. Ҳазрати Хоҷа Алий ар-Рометанӣ қуддиси сирриҷи-валиоллоҳ, кубти замон, омузгори бузург, орифибиллоҳ, шайх-уш-шуоҳ, аллома шoir, буданд.

Ҳазрати Хоҷа Алий ар-Рометанӣ дар Қӯрғони Рометан (вилояти Бухоро) таваллуд шуданд. Қасби ҳазрат бобандиғст. Лақаби эшон дар силсилаи хоҷагон Ҳазрати Азизон аст. Ва эшон мақомоти роғеъ ва

Ба пешвои 900-солагии Абдуллоҳи Гиждувонӣ

кармати аҷиба бисёр аст. «Рисолаи Азизон» ном китоб аз Ҳазрати Хоҷа Алий ар-Рометанӣ ба мо мерос мондааст. Ин асарро аз забони тоҷикӣ ба ӯзбекӣ олимани нақшбандишинос Гулҷара Наврӯзова тарҷума ва нашр намуд.

Ҳазрати Хоҷа Алий 130 сол умр диданд. Дар «Мақомоти Шоҳи Нақшбанд» оварда шудааст, ки вақте ки Ҳазрати Баҳауддин се сола шуданд, Ҳазрати Хоҷа Алий вафот кардаанд. Аз ин маълумот маълум мешавад, ки Хоҷа Алий соли 1321 мелодӣ вафот кардаанд.

Дар бисёр манбаҳо оварда шудааст, ки қабри Ҳазрати Алий ар-Рометанӣ дар Хоразм аст. Соли 1998 як

ро рибзат ва мӯҳоҳидат бисёр бояд кашид то ба мартабае ва мақоме расанд, аммо роҳ аз ин ҳама наздиктар аст, ки зудтар ба мақсад расанд. Ва ин он аст ки раванди роҳ дар он кӯшад, ки худро ба воситаи ҳалқае ва хидмате дар дили соҳибдиле ҷунуб (яъне ба пири муридди ҳақиқӣ инобат кунанд), чун дили ин тоифа мавриди назари ҳақ аст, ӯро низ аз он назар насибасе расад.

Рӯзе дар хузури Ҳазрати Азизон касе хонда. Мисраъ: **Ошиқон дар даме ду ийд кунанд.** Эшон фармудаанд: **Ошиқон дар даме се ийд кунанд.** Он кас гуфт, ки Ҳазрати Азизон кашфи ин маъни фармоянд. Гуфта-

Ҳафт Пир

гурӯҳи муҳибони Ҳазрати Хоҷа Азизон ар-Рометанӣ, инчунин Хоҷи Чонмухаммад Гулов, Хоҷи Нуриддин Бозоров ва каминани камтарин зиярати Хоразмиро иктиёр кардем. Вале аз Хоразм қабри табаруқи Ҳазрат дарёфт нашуд. Баъд ба сӯи Урганчи кӯча, ки ҳоло яке аз шаҳроҳои тоҷи Туркменистон аст, равона шудем. Дар он ҷо қабри Ҳазрати Хоҷа Алий Рометанӣро пайдо кардем. Ба болои қабри Ҳазрат мақбараи базе бино кардаанд.

Дар Рометан, дар рӯи Қӯрғон қадимии Ҳазрати Хоҷа Алий Рометанӣ буда, он ҷо як маҷмаъи нав бино кардаанд.

Дар «Нафаҳот-ул-унс» оварда шудааст, ки аз Хоҷа Алий пурсиданд, ки имон чист? Фармуданд, ки қандан ва пайвастани. Муносиби санъати худ, ки боқандагӣ буд ҷавоб гуфтанд. Яъне аз орузу ҳавасҳои бехудан ин дунё дилро қандан даркор ва дилро ба муҳаббат Аллоҳ таоло бастан лозим. Дар ҳамаи вақт халовати имноро банд мефаҳмад.

Ҳазрат фармуданд, ки дар ояи қарима «Ба Аллоҳ тавба кунед!» ҳам ишорат ва ҳам баъшорат аст. Ишорат ба тавба кардан ва баъшорат ба қабули он, ки агар қабул накардӣ амр накардӣ. Амр далели қабул аст бо диди таскир.

Фармуданд, ки раванди роҳи-ро рибзат ва мӯҳоҳидат бисёр бояд кашид то ба мартабае ва мақоме расанд, аммо роҳ аз ин ҳама наздиктар аст, ки зудтар ба мақсад расанд. Ва ин он аст ки раванди роҳ дар он кӯшад, ки худро ба воситаи ҳалқае ва хидмате дар дили соҳибдиле ҷунуб (яъне ба пири муридди ҳақиқӣ инобат кунанд), чун дили ин тоифа мавриди назари ҳақ аст, ӯро низ аз он назар насибасе расад.

Ҳулафои Ҳазрати Бобои Самосӣ Хоҷа Суфӣ Суҳурӣ, Хоҷа Муҳаммад Самосӣ ин қас фарзанди Ҳазрати Бобои Самосианд, Мавлоно Донишманд Сайид Амир Кулоланд.

Дар «Мақомоти Сайид Мир Кулоланд» нақл аст, ки рӯзе Ҳазрати Мир Кулоланд дар қарияи Рометани Калон бо гӯштин машғул буданд ва Хоҷа Муҳаммад Бобои Самосӣ дар соғи деворе истода буданд ва мустарғаи хоҷа гашта яке аз махромони Хоҷа Муҳаммад Бобо гуфтааст ки ӣй, махдум, дар ин ҷо мардум бо кори бидъат машғуланд, шумо чаро мутахайрӣ гаште? Ҳазрати Муҳаммад Бобо фармуданд, ки ӣй эрон, дар ин майдон мард ҳақ, ӯ дар ин домғо Сайидзода аст, ки ҳамаи қомилон аз сӯҳбатӣ вай баҳраманд хоҳанд будан, мо мунтазири ин мардем, он бисёр мурғи баланддарвеш аз мақомоти эшон баланд мушоҳида кардем. Хоҷа Муҳаммад Бобо дар ҳамаи мақолат буданд, ки баноғҳо Ҳазрати Амроро чашм ба Хоҷа афтод ва сайди дили эшон бар қаманди Хоҷа афтод, инону иктиёр аз даст рафту қамон рӯз эшонро ба фарзандӣ қабул карданд ва баъд аз ин таърих ҳеч кас Ҳазрати Амроро дар маърақа ва майдон ва дар бозор надидаст.

(Давом дорад).
Ҳоҷи Садриддин САЛИМИ БУХОРИЙ.

Ҳазрати Хоҷа Алий ар-Рометанӣро дар фарзанд буд, яке Хоҷа Муҳаммад ва дигар Хоҷа Иброҳим.

Ҳазрати Хоҷани Азизонро қаҳор халифа будааст, ҳам муҳаммад ном, ки соҳибӣ қамол ва аҳли завқ ва ҳол будаанд: Хоҷа Муҳаммад Кулоҳдӯз,

Китоб хазинаи донишу хирад, бехтарин омузгори забони модарӣ, муридди роҳи ҳақиқати адолат буду ҳақ. Мавлоно Абдураҳмони Чомӣ дар ҳақи китоб шоҳ-байте дорад, ки вирди забони пиру барност:

Анису кунчи танҳоӣ китоб аст, Фурӯғи суҳби доноӣ китоб аст.
Оё ин анис ба маънии то-маш имрӯз ҳамрозу ҳамнафаси хамагон аст? Таассуф, ки на. Каммутолаа, ки ҳақ-тем бинои маънавиятамон маъмур нест, гоҳ ба бемаърифатӣ моро гунаҷор мекунад, сатҳи забондониямон поин рафтааст, роҳро монда ба бериҷа мемеравем... Китоб набояд зеби рағу чевонҳо

бошад. Мазмуну маънии онҳо бояд аз чевони дилҳо ҷой гиранд.

Ба мақсади ба чевони дилҳо кӯчондани мазмуну маънавияти китобҳо дар ҳамаи нуҳияҳои ҷумҳурият дари китобхонаҳо ба рӯи хонандагон боз аст. Аз ҷумла китобхонаи ба номи Алишер Навоии ноҳияи Окӯрғон яке аз хазинаҳои бебаҳои маънавият ба шумор меравад. Он 42 ҳазору 200 дони китоб ва беш аз 3 ҳазор хонанда дорад.

Дар ақс: мудири китобхонаи Фарида Исмаилова (дар мобайн) ва китобхона (дар ду тараф аз рост ба чап) Дилноза Эшбоева ва Саида Мӯсоеваҳо хангоми сӯҳбат.

Аксбардор: Хусанбой АВАЛЛОВ.

Дарси адаб Бехтарин гавҳар

Сухан сардафтари девони ишқ аст, Сухан ганҷани султони ишқ аст. Сухан эҳдои халлоқи олам бар бандгони ӯст. Инсон дар байни ҳаҷдаҳ ҳазор махлуқоти олам пеш аз ҳама бо забонаш муътабар аст. Забон метавонад манбаи хурмату эҳтиром, дараҷаи мартабаи банданду пасти одам бошад. Покии забон боиси шарафмандии одам аст. Аз ин рӯ:

Забони покро ҳайф аст бисёр, Ки аз лағзи дурӯғ олуда созӣ. Бошарафӣ тӯӣ аз дигар мурғон. дар суҳан гуфта тавонистани ӯст. Сухани гарму нарм, бамавқеъи нишонрас метавонад инсонро аз марг наҷот диҳад, дили сангинро чун мум нарм созад.

Боре подшоҳе аз ҳамсари худ ранҷида ба ғазаб меояду ӯро ба дасти қаллодони номаҳрам навода, меҳодад бо дасти худ қатл созад ва шамшер аз гилоф мекашад барои суҳани охиринаи пеш аз марг фарсат меҷаҳанд. Зан меғӯяд:

Ба қатли чун мане гар хотират хуншуд мегардад, Ба чон миннат, вале теги ту хунлул мегардад.

Ва аз сеҳри ҳамани суҳани бачою самими Шох аз асли чахл фаромада шамшер ба гилоф меандозад. Бо суҳани худ мур аз хона, бо суҳани бад шамшер аз гилоф мебарояд, гуфтани халқ шояд ба ҳамаи маъни бошад. Шоирони гузаштаи мо суҳанро ҷону ҷонфарини одам донистанд. Ба ин маъни Салими Қосонӣ мефармояд:

Бехтарин гавҳари ганҷани ҳааст суҳан аст. Гар суҳан чон набувад, мурда чаро хомӯш аст.

Соҳибии чихил шутур бор гаштани Рудақӣ аз шарофати суҳан буд.

Султон Санҷари Салҷуқиро одат он буд, ки мохе як бор тафарруқи мамлакаташ менамуд, аз халқи худ пиҳон ошуда зиндагӣ намекард, байни мардум даромада, аз вазъи зиндагии мардуми худ огоҳ мешафт. Боре дар сафар вазиру вазорат, ақибу шароф дар рикоби ӯ, хазинадон дар ду ҷаши мӯрчин динор ӯро ҳамроҳӣ мекарданд.

омаду гуфт:
Эй мӯсафедр, бо бар лаби гӯр доред, ақинан аз меваи ин чормағзе ҳурдан ба шумо насиб намекунад, пас чаро захматӣ бехуда мекашед?

Мӯсафедр посух дод:
«Қоштан, ҳурдам. Меқорам, ки хӯранд». Подшохро ин суҳан писанд афтод ва гуфт:

—Аҳсант.
Хазинабон ҳазор динор дод.
Мӯсафедр гуфт:
—Шоҳ, гуфтед, ки ҳосили ин ниҳол нахӯрӣ, дидед, ки вай чӣ гуна ҳосил дод?

Шоҳ боз «аҳсант» гуфту хазинабон боз ҳазор динор. Мӯсафедр гуфт:
—Шоҳам, ҳамаи дарахтон солае як ҳосил меҷаҳанд, дидед, ки ниҳоли ман дар як рӯз ду бор ҳосил дод.

Султон боз «аҳсант» гуфту хазинабон боз ҳазор динор. Султон фармуд, ки тезтар аз ин ҷо раванд, ки ин мӯсафедр бо суҳанҳои обдор ӯро гораҷ хоҳад кард.

Бале, суҳани бачо сармоҷу дороии одам аст, оре, танҳо суҳани бачою бамавқеъ. Вай ифшоғари роҳ, оинаи ботини одам аст, кино чиро будани одам аз суҳани ӯ аён гардад. Баъзе камхирдон серғалиро нишон аз хирадмандӣ дониста, бачою бечо харфҳои номураттаб бамавқеъ бисёр меғӯяд ва бо сиёси танаффур хандозори дигарон мегардад.

Мирзо Беҳли ба ин маъни пайгамбарона фармода:
Бетамизихи мардум аз суҳан пайдо шавад, Пистани бемағз, агар лаб во кунад, расво шавад.

Фарди ботарбия суҳани мӯсоҷиро намебурад, агар зарурат афтад, уэр пеш оварда харф мезанад. Чои дигар Шайх

Муждаҳо аз вилояти Бухоро

Қувваҳои нав ба лашкар

Анқариб 150 нафар курсантони соҳибхиттосро, ки курси ронандагиро дар мактаби баҳши «Ватанпарвар»-и вилояти Бухоро ба итмом расонданд...

Бухоро-шаҳри сайёҳон

Вақтҳои охири тӯлоди сайёҳон-мехмонон хориҷӣ дар Бухоро меаф-

зояд: дар бадали нӯҳ моҳи сипаришуда аз шаҳр 51500 сайёҳ бозид қард, ки 22150 нафарашон хориҷиёнд...

Ин ҳодисаро раиси Ҷамъияти шахсонии «Бухатурист» вакили Олий Мажлиси Ҷумҳурияти Ўзбекистон Мансур Зокиров чунин шарҳ дод:

Дар вилояти Бухоро 36 фирмаи сайёҳӣ ва 15 мехмонон хусусӣ, ки дорои 226 ҷоянд, ба мехмонон хизмат мерасонанд. Дар Бухоро мехмонон-хонаи «Бухара-Палас» фаъолият дорад...

Дар мадрасаи Нодир Девонбегӣ, Нодирахон ва қасри наздишаҳрии

Ситораи Моҳи Хосса ансамбли рақсу суруди «Бухорча» ва театри мӯди «Оватсия»-«Чакчак» ва дигар ҷомоаҳои эҷодӣ барои мехмонон хизмат мекунанд.

Барномаи «Оби ошомиданӣ» ҳал мешавад

Ҳамаи деҳоти хоҷагии ширкати ба номи Охунбобоеви ноҳияи Вобқанд бо оби ошомиданӣ таъмин шуданд. Дар ин минтақа барномаи дарозмӯҳлати таъмини аҳолии бо оби ошомиданӣ аз ҳисоби маблағи хоҷагиҳо ва бучети ноҳия бомуваффақият амалӣ мегардад.

Қорқорҳои хусусии «Саҳи» аз Бухоро ба сомони мерасонанд. Тавре ки раиси хоҷаги Зариф Шодиев иттилоъ дод, дар деҳаи Харғуш, ки 1200 оила ҳаёт ба сар мекӯнад, ҳолбодани қубурҳои обғоз ғайрат аст. Онҳо то охири сол оби тоза хушбӯй истеъмол хоҳанд қард. Дар назар дошта шудааст, ки қори барнома соли 2005 ҷамъбаст мегардад.

«Туркистон-пресс».

Ҷоми «Тошканд опен»-ро кӣ мебарад?

Дар «Тошканд опен» ғона саволе, ки зуд-зуд мешунавад, дар мусобиқа иштирок накардани теннисбози асосии Ўзбекистон Ирода Тўлағарова аст. Мутасаддиқин мусобиқа онро ба сабаби лат ҳудудани Ирода шарҳ доданд, ки бо ин иллат ӯ ду ҳафта қабл дар чемпионати Оснӣ низ иштирок қарда натавониста буд.

Аз ин сабаб умеди алоқадорони тенниси Ўзбекистон аз ду нафар дигар буд, ки хардуи онҳо аз марҳалаи якуми «Тошканд опен» пеш нараванд. Оқул Амонмуродов ва номадани қор тибқи қуръа бо ракеткаи якуми мусобиқа Петер Мандула, ки дар таснифи ВТА тур дар сатри 41 аст, ру ба ру гардид, дар ду сет (6:4, 6:7) бозиро ба теннисбози Венгрия бекор ба тавонист.

Ирода Тўлағарова, ки дар таснифи байналмилалӣ теннисбоз эътибор аст, ҳақиқатан ҳам рақиб ба рақиб гардид. Дар Маркази тенниси Тошканд Ирода рақиб рақиб рақиб 122 Ченг Чия (Чин) озмоиш қард ва теннисбози мо низ исми Амонмуродов ду сетро паи ҳам бой дод, аз идома додани мусобиқаи яққо маҳрум гардид.

Оқул харчанд қиши қард...

Бояд гуфт, ки финали «Тошканд опен»-2002-Татьяна Поучеки белорусӣ ҳауъ дар марҳалаи аввал водор гардид роҳи идора додани мусобиқаро бо теннисбози Чопон Саорӣ Обата боз намоҳд. Гуфтан ҷои аст, ки дар Тошканд опени қорӣ Обата ракеткаи рақибни се ба шумор меравад, ки ӯ дар тафозу аз мусобиқаро пешин дар роҳи мақсад имсол ҷадитар ва боғайраттар аст. Аз бозилари марҳалаҳои аввал равшан ба назар мерасад, ки «Тошканд опен» ниҳоят ба соқим гузашта бошаддигар мешавад. Имрӯз дар байни ҷуфтҳои бозии финалӣ баргузор гардад, яққо ҳар

нимфинал номи ду нафар финалисто маълум намоҳанд. Т.ИҚРОМОВ. Суратгир: А.РИСҚИЕВ.

Афкори солим Забон ва маънавият

«Албатта, ҳеч кас касеро маҷбур қарда наметавонад, вале шури миллатро аз таърихи ӯ озод қардан, хусусан, ба даст кашидан аз забони модарӣ давъат намудан, ин дасткаширо дастгирӣ қардан ҳам наравост. Дар ин қор ҳам ҳаққоният нест, ин қор қариб баробари он аст, ки аз падару модарӣ худ даст қашем».

Чингиз Айтматов.

«Забони модарӣ асоси инкишофи бузурги фикрӣ ба ганҷинаи ҳама донишхӯрост, ҳар фаҳмише аз он озод мекӯнад, ба воситаи он меояд ва ба он бармегардад».

К.Д.УШНИНСКИЙ.

«Фармонфармои дур аз мардум амр мекарданд: «Содда нависед, ки мардум фаҳманд». Фармонлазарони ҷолус ин маншурро «илоҳӣ»-ро ба дида молида фатво мебуданд: «Анҷун имрӯз, ки 38 фоизи оммаи тоҷик бесавод бошанд ва ду фоиз забони адабидон бошанд, мо чи нав қарда дар атрофи масъалаҳои муҳим оммаро қалб қарда метавонем? Ман дар қавоиб ин савол меҷуям, ки: мувофиқи шароити ҳозира бояд забони адабидонро пешин омма бибарем, чунки оммаро пешин забони адабии адабиёт овардан ба қорҳои иҷтимоӣ мо дерӯми мекӯнад». («Роҳбари дониш», 1928. № 11,12).

Мувофиқи ин фатво қаламакони мутааллими девонҳои турмаънии қадимаро дур аз фаҳми омма маҳсуб қарда, басо қитбоҳи содда навиштан, аз содданависии худ ифтихор намунонд ва ба ҷои ҳақиқат соҳиб шуданд, аммо шубҳа дорам, ки альбон Лука Паки соддадил соддалах ниб ба он соддақитбоҳи ниб дошта бошанд».

«Забони адабии тоҷик (баважа аз нимаи дуню худ, аз решаҳои фарҳанг худ, аз решаҳои фарҳанг худ, аз решаҳои фарҳанг худ) дур рафт ва басо омийна гардид, наҳви (синтаксисии) ҷумлаҳо қор шуд; олим ба ҷои омӣ фурумад, дар сурате, ки миллатҳои тамаддунофарин ҷаҳд мекунанд, ки омийнро ба мартабаи олимон бардоранд. Забон омийна шуд, аз балан-дихи фасоҳат, салосат ва балогат фуру афтод, қаро ки мо, соҳибмаърифатон, забонро танҳо табодули афкор медедонем, аммо боёбии «бесаводу бемаърифатом» василаи лаззатбахшоӣ низ медедонистанд».

Забони мо, ки замоне бо бузуртгарии ва тавонотари забонҳои дунё пахлу мезад, дар замони мо аз ҳақиратин, аз нодортари забонҳо гардид; вале ҳоло ҳама аз ин гуна амр дид қанда наметавонем ва мардумро ба бемаърифатии раҳнамун мешавад; истифодаи ин қалима мумкин нест! Ин ибора архаистист, зинда қардан мумкин нест! Ҳамин дастур даҳҳо ҳазор қалимаҳои иборати дилпазир хушханд ба иллати он ки «мардум наметавонанд», андарун қазорҳо қитбоҳи маҳбусони беғуноҳ қардан ҳобидаанд, ҳоло замоне раф, ки ин маҳбусонро аз маҳсуб раҳойи бубаҳишем ва тевдоди синоҳиёни лашкари забонро аз ҳазор ба сад ҳазор, ба панҷсад ҳазор, ба милён бирасонем».

Миллате, ки забони модарашро тавоно наметавонад, пас наметавонад, маҳсуб ва азиз наметавонад, маҳсуб ба завол ва нестист».

«Поку пос доштани забони модариро маърақа, ҳангома шумордан наравост, ки рӯзе оғоз ёбад рӯзе анҷом пазад, мо барои бузурдошти забони модарӣ бояд ҳамаи рӯзҳои ҳафтаи ақбар қунем».

«Давом дорад». Гирдоранда А.СУБХОН.

Барномаи ҳафтаина ТВ

Table with 13 columns (Dushanbe, Semerkant, Chirchik, Gulistan, Fergana, Samarkand, Tashkent, Bukhara, Khujand, Jizzak, Andkhov, Gorno-Badkhan, Dardar, Fergana) and rows of TV programs with times and channel numbers.

«Обуна-2004»

Маъноӣ баҳш

Аз овони хурдсолӣ ба мо ғушрас менамунонд, ки баҳш дар пулу сарват нест. Ва ин гуфтаро бо мақолиҳо тоҷикиву русии «Дусти нек ганҷи бузург аст», «Не имей сто рублей, а имей сто друзей» («Садсӯм не, сад дӯст дошта бош») таҳлики мебахшидан. Ҳама ризоманд сар мекӯнонданд, вале баъзе баҳшдор зери лаб илова мекарданд: ки «Агар ҳақ дӯст ду сӯм дихад, мешавад дусад сӯм». Баъди ин суханон суоле ба миён меояд. Баҳш худ дар чист?

Дастӣ айём ба қавоиб ин суол таҳрир даровард. Пештар мардум вазу маъни муйяне дошт, вазу рушан меконист, ки баҳш дар пулу сарват нест. Он вақто ҷамъият ба табақҳо ҷудо набуд, анқариб ҳама як хел мегушуданд. Имрӯз мисли пештара нест, ҳо ҳо ҳо ба қавли марксизмни қўна ҳамаш ба шурамон вобаста аст. Чун аз ин мавзӯ сӯхан оғоз қунд, албатта касе масъараомез илова мекунанд, ки рост мегӯя баҳш дар пулу мол нест, дар миқдори он аст: ҳар қадар зиёд бошад қадар қадар хуб. Ҷон баҳш нест, зеро дақиқ намоҳанд, ки барои хушбах будан чи миқдор пулу лозим аст. Дар оилаи мо тоҷиру тадбиркор нест, ҳама зивийни маошқўранд. Ҳудро баҳш наметавонем, вале пулу сарфа қардан лозим меояд.

Ҳоло шарҳ медиҳам, ки қаро чунин мекардам. Имрӯз бе донишони забонҳои хориҷӣ, аз ҷумла забони русӣ, пеш намеравӣ. Баҳри пешрафт ва даромади зиёд ба даст овардан сӯҳрати зарур аст, ки онро варзизи медиҳад. Беҳуда: «Аз ту ҳаракат аз мо баракат» нагуфтаанд.

Андашӯям дар бораи обуна. Рӯзномаро ба тоҷикӣ ҳанда аз он на танҳо ахбор мегирам, балки аз латофату назорати забони модарӣ бархурдор мегардам. Илтиҷои «Овози тоҷик» аз дигар рӯзномаҳо дар он аст, ки дар бораи аҳолии форсӣ-тоҷикӣ мушаххас муфассалтар маълумот медиҳад.

Мухити тарош он, ки рӯзномаи «Овози тоҷик»-ро, ки пешин номи дигар дошт, боёям меконд, баъд падарам бо номи «Ҳақиқати Ўзбекистон» гирифт. Ман наметавонам риштан ин аҳвали қанда шавад.

Пулро мунтазир нашуда ҳам омӯхтани забони хориҷӣ ва ҳам варзисро ба қардан мегирам. Имрӯз барои ҳама қаршидани аравии зиндагӣ осон нест. Вале ба ҳар ҳол барои обуна ба рӯзнома, ки маро бо падару боёям ва ҳамватанонам мепайвандад, пул мекӯнам.

Ба фикрам, дар солҳои бистими асри XX адабиётимиз, мутафаккир ва сибстмадори борикназар тоҷик Садритдин Айни вақте ки онро бо номи «Овози тоҷикӣ камбағал» таъсис мебуд, наҳи бузургаро дар нигоҳдошти забон ва рушди фарҳанги миллӣ, амик дар қардаст.

Ҳар қадар ки мушкил набошад, ман намегузорам, ки риштан он анъани хуб гуस्ता қардад. Пас маълум мешавад, ки тамоми сол бо рӯзномаи дӯстдоштаи худ будан ниб баҳш аст.

Забо ҲАМРОҚУЛОВА, ш. ТОШКАНД.

Ҷар чо бошед, бо «Овоз» бошед!

Мавсими асосии обуна ба нашрияҳои даврии фаро раид. Аслан дар ин соҳаи охири «Мавсими обуна» вучуд надорад, зеро ҳар хоҳишманд барои як моҳ, ду моҳ, ... ним сол ва ё тамоми сол метавонад обуна шавад, ҳамчунин сол ба «Овози тоҷик», ки рӯзномаи ягонаи тоҷикии Ҷумҳурии Ўзбекистон аст. Ҳар касе, ки мехре ба он дошта бошад, барояш фурсат расид, ки ба шўбҳои алоқа муноҷиат намояд ва обунаро ба соли оянда расмӣ созад. Вагарна ба «Овоз» рўзгор чи гуна мешавад?

Индекси обуна: барои шахсонӣ алоҳида: 170 барои қорхонаҳо: 171

Овози тоҷик МУАССИСЛАР: Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси Кенгаши ва Ўзбекистон Республикаси Вазирилари Маҳкамаси. Тоҷик тилида нашр этилади.

Сармуҳаррир Шерпулод ВАКИЛОВ Рузнома ҳафтае ду маротиба: рӯзҳои қоршанбе ва шанбе чоп мешавад. Рузнома дар компютерҳои идора чинда, саҳифабандӣ гардид.

Ҳаҷми насри бадеӣ, очерку мақола аз 5 саҳифаи ҳоли до интервал ва шеър аз 50 мисраъ зиёд бошад, идора қабул намекунад. Рузнома ба мақбулҳои интишорнашуда қавоб намегардонад. Рузнома дар Қумитани давлатии матбуоти Ўзбекистон номнавис гардидааст. Тартиби номнависшуда № 16. Г - 936 Адади нашр 1100. 1 3 4 5 6

Ҳисоби сурати мо дар банк: Х/С 2021200800101767001, МФО 00423. Шўбҳои Меҳнати ЖСБ дар шаҳри Тошканд. Мухаррири навабтор: А. СУБХОН. Мушаххосан: М. Додобоева, Т. Фаёзова, Саҳифабанд: Х. Тўхтаева.

НИШОНИИ МОЗ 700047 ш. Тошканд, кўчаи Матбуотчилар, 32. Телефонҳои: қабулгоҳ (тел./факс): 133 - 82 - 83; шўбҳои мақбулоҳ ва қорҳои оммаи 136 - 57 - 28. Индекси обуна 170. Матбааи табуи нашри Ширкати саҳмаии «Шарқ». Нишонҳои қорхона: кўчаи Буюк Тўраи, хони 41.